

VA DE Llibres!

Amb la col·laboració de **FULL** FUNDACIÓ PEL LLIBRE I LA LECTURA

Marina Segura
VALENCIA

■ Divendres 27 d'octubre, el Jardí Botànic de València obrirà les portes per a l'11a edició de Plaça del Llibre. Entre les activitats programades, la fira comptarà amb una taula rodona titulada «Transformant imaginariis col·lectius. Una conversa sobre realitat i narrativa», a càrrec de les editores Anna Roca (L'Agulla Daurada) i Mercè Pérez (Sembra Llibres). Aquesta última ha avançat al *Va de Llibres!* quin serà el rumb que prendrà la conversa i quin és el paper de les editorials en la creació d'imaginariis col·lectius.

Per què parlar d'aquest tema?

Des de fa molt de temps, la narrativa, d'alguna forma, funciona de dues maneres: ser un reflex de la societat, és a dir, descriure les societats en què vivim i deixar constància de les nostres realitats. Però, també es pot pretendre transformar-les i oferir nous escenaris. Nomenar vivències que no estan narrades, o que han sigut invisibilitzades, pot crear discurs i propiciar que aquestes es coneguen. Per això, les narratives han de parlar de la societat en què vivim i del món que es vol construir.

Quin paper juguen en aquesta transformació les editorials?

Les editorials independents ajudem a explicar històries que han estat silenciades o que són més properes a nosaltres. És a dir, estem molt arrelats a un territori i publiquem novel·les que parlen de nosaltres. És la manera que tenim de contribuir a contar el nostre món, però tam-

«Les narratives han de parlar de la societat en què vivim i del món que es vol construir»

► L'editora de Sembra Llibres, Mercè Pérez, reflexiona sobre com la narrativa beu de la realitat i alhora la transforma

bé de transformar-lo.

Quin és el full de ruta de Sembra, per exemple, a l'hora de seleccionar els textos?

D'una banda, quan publiquem literatura traduïda, el que intentem és buscar narrativa compromesa o que ens parle de problemes d'altres llocs del món que ens servisquen per a aprendre, per a veure altres realitats i, al mateix temps, que ens ajude a pensar en les nostres. Després, en l'àmbit de la narrativa arrelada al nostre territori, sempre

tractem de buscar autors i autores amb històries que intenten transformar la nostra realitat, parlant dels nostres problemes, la nostra terra, la nostra llengua, etc.

Què significa la Plaça del Llibre per a aquestes editorials que se centren en la literatura arrelada al nostre territori?

Per a nosaltres la Plaça del Llibre és molt important. És un espai on podem trobar literatura publicada en valencià de tota

mena, des de traduccions fins autoria pròpia. És el gran aparador de la nostra literatura i també ens serveix per a aproximar aquestes històries en una plaça que funciona també com a festiu en què s'organitzen presentacions, xerrades, etc. Fa que es pugui trobar en el nostre fons de catàleg, que no sols es parlen de les novetats i, per tant, que es puguen redescobrir totes aquelles obres que hem anat publicant al llarg dels anys en la nostra llengua.

QÜESTIONARI LECTOR

Un llibre de la teua infància

Jane Eyre, de Charlotte Brontë (Edicions Proa).

Un llibre que ha canviat la teua manera de veure el món?

Llengua abolida, de Maria Mercè Marçal (Labutxaca). Però he de dir que, en cada obra, hi ha troballes, idees, aspectes, metàfores..., que et fan avançar, transformar-te, o aclarir-te respecte al món i a tu mateixa.

Un llibre valencià que sempre recomanes:

Nosaltres els valencians, de Joan Fuster (Edicions 62)

Quin és el teu lloc preferit per a llegir?

En un balcó davant de les meues plantes.

Subratllar frases i doblegar pàgines: a favor o en contra?

En contra: els llibres són de totes.

Quin personatge de la literatura és el teu preferit?

Les dones que no es dobleguen.

Una frase que records de les teues lectures

«Només tinc trenta anys. I com les ganes, he de morir set vegades». (més o menys.)

Qui voldries que omplira el qüestionari lector?

Encarna Sant-Celoni.

RESSENYA

LLORENTE I BLASCO IBÁÑEZ.

Autor: Antoni Ferrando

Editorial: Institució Alfons el Magnànim

ISBN: 9788478228928

Pàgs: 287

Preu: 17 euros

► *Ens agrada el peix però no les seues espines. Els amics que estudien filologia catalana encara opten, quan els toca investigar, per dos vies: els autors de l'últim segle o les lletres medievals. Els autors de la Renaixença esperen al purgatori, irremissiblement. A Rafael Roca, a qui tant devem en el coneixement del món decimonònic -ara recorde un substanciós volum, una recopilació de cròniques que Teodor Llorente escrivia sobre els viatges dominicals del centre d'Excursionistes de lo Rat Penat: «La renaixença valenciana i el redescobrimient del país», a Rafael, deia, li va esdevindre una cosa semblant.*

Fa uns anys, quan meditava el tema de la tesi, segle d'or o immersió cincinentista, una visita al professor Antoni Ferrando desencadenà un gir imprevisible. Antoni li digué que un estudi sobre el patriarcat del Vuit-cents esdevenia necessari: «No podem permetre que el segle XIX continue sent el forat negre de la nostra història». I així és el que ha fet el professor Roca, i el que Ferrando fa en aquest llibre, que té l'encant de reunir una variada panòpia de les paraules que Blasco i Llorente intercanviaven, així com també poemes i declaracions de personatges que ens acosten un retrat

viu de l'època i dels implicats.

L'estudi gira al voltant de les posicions polítiques que suscità a cada autor la guerra cubana, i de les disjuntives lingüístiques d'aquells líders de la cultura valenciana. A l'annex, on es recullen llargs fragments d'ambdós escriptors, destaca una absència d'aquelles frases escrites en dialecte de les xufes -així intentava desqualificar un madrileny del XIX la llengua dels valencians-. Antoni n'explica els motius, desmunta tòpics, i ens apropa aquell segle que l'anem veient sense tantes espines.

Joan Belló

Maria Fullana
MESTRA DE CATALÀ JUBILADA I TRADUCTORA